

1/2011

POHJAN TÄHTI

LPKJ
Timo Mäntyvaara

ALPKJ
Johannes Miesmaa

SIHTEERI
Erja Paso-Hietala

LUOTSIT
SPO: Jussi Meriläinen
SKO: Heidi Silvén
TAO: Maria Koskela
SMO: Raisa Lindeman
VLO: Karoliina Lisko,

VARASTONHOITAJAT
Mika Wuotila
Karoliina Lisko
Timo Mäntyvaara

KÄMPÄN ISÄNTÄ
Hannu Lisko

LIPPUKUNTA NETISSÄ
pv.onmky.fi

POHJAN TÄHDEN TOIMITUS
Päätoimittaja: Sara Miesmaa
Toimitussihteeri: Saana Korkiala
Tähtireportterit: Tiia Hyvälä
Jussi Meriläinen
Taitto: Sara Miesmaa

TÄSSÄ NUMEROSSA:

Pääasiassa.....	3
Tapahtumat.....	4
Musta aukko.....	6
Exvo Gran Mas Flam.....	7
Sudenpentuosaston talvileiri.....	9
Living The Dream.....	10
Pääsiäisvaellus 2011	
Raportti #1.....	14
Raportti #2.....	20
Why so Sirius?.....	22
Orion, joukkue-esittely.....	25
10telta.....	26
Scouter kan.....	29
Niihä oli.....	30
Toimituksen nurkkaus.....	31

Pohjan Tähti on Oulun NMKY ry:n partiolippukunta Pohjan Veikkojen virallinen jäsenlehti.

Etukannessa: Tarpojatytöt nauttivat Kalimeenlammen keväästä.

Takakannen tyttö: Sini Pääsiäisvaellusfiliksissä. Kuva: Jenni Impola.

Lehden kuvat: Sara Miesmaa, ellei toisin mainita.

Pohjan Tähti netissä:
pv.onmky.fi/pohjantahti

Pohjan Tähdän sähköpostiosoite:

P Ä Ä A S I A S S A

Kevät on jo pitkällä – vaikei sitä välttämättä uskoisi katsoessaan ikkunasta ulos. Joka tapauksessa, partiotoiminnassa kevään merkit ovat selvät: toukokuussa pidetään kevään viimeiset reissut sekä retket ja viikoittainen toiminta loppuu. Monelle meistä kesä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että partio taukoaa kokonaan.

Tänä kesänä toimintaa on luvassa yllin kyllin: World Scout Jamboree, ESG Jamboree, sudenpentujen kesäleiri, seikkailijoiden ja tarpojien yhteinen kesäleiri, Aarresaaren mysteeri, Fillari ja muutama veneretki. Nämä kaikki tapahtumat pitäisi mahduttaa kahden kuukauden sisään.

Kesän aloittaa hieman vanhemmille partiolaisille tarkoitettu polkupyöräpartiotaitokilpailu Fillari helatorstain vastaisena yönä. Viime vuonna uuden elämän saanut ja suuren suosion kerännyt tapahtuma on tarkoitus järjestää tällä kertaa osaksi yhteistyössä muiden oululaisien lippukuntien kanssa.

Kesäkuun puolessa välissä sudenpennut suuntaavat viikonlopuksi meriaiheiselle Mariinille Iin Röyttään. Meri(rosvo)aiheiset leirit ovat olleet hyvin vaihtelevasti ylläpidetty perinne jo vuosien ajan.

Heinäkuun hiljaisuuden rikkoo alkukuussa kahdeksan päivän talkoorypitys Kiikelissä / Hietasaarella. Yksi lippukunnan suurimmista varainkeruumuodoista tunnettiin aikaisempina vuosina Merirosvoristeilyinä. Viime vuonna tapahtuma uudistettiin ja se sai nimekseen Aarresaaren mysteeri. Ruokapalkalla ahkerovat talkoolaiset auttavat pieniä (joskus myös hieman isompiakin) aarteensijöitä kätketyn aarteen löytämisessä.

Heinä-elokuun vaihte on perinteinen ajankohta kesäleireille. Tänä vuonna kolme leiriä kilpailee lähtijöiden suosiosta sekä Euroopassa että kotimaassa. 22. Maailmanjamboreelle Etelä-Ruotsiin odotetaan tuhansia partiolaisia ympäri maailmaa. Samaan aikaan sadat partiolaiset Euroopan NMKY-lippukunnista kokoontuvat Saksan Loreleyssa ESG Jamboreelle. Kummallekin leirille osallistuu kourallinen pohjanveikkoja. Aika on edelleen sama kuunvaihte mutta leiripaikka sijaitsee kotimaan kamaralla Vaalassa kun seikkailijat ja tarpojat viettävät yhdessä kesän parhaita hetkiä.

Veneretkiä pidetään pitkin kesää hieman säistä ja lähtijöiden innokkuudesta riippuen. Lisäksi lippukunnan luotsikutteri saattaa liikahtaa laiturista kesäiltoina lyhyelläkin varoitustajalla, jos tarpeeksi halukkaita merenkävijöitä löytyy kipparin seuraksi.

Toivottavasti itse kukin on poiminut kesän partiotarjonnan pullasta itselleen sopivat rusinat. Minä ainakin olen. Aurinkoista kesää kaikille!

*Timo Mäntyvaara
Lippukunnanjohtaja*

TAPAHTUMAT

Tarpojen **Yhteiskuntamajakka** järjestettiin joulukuussa. Suoritukseen kuuluu johonkin lähiseudun nähtävyyteen tutustuminen, ja tarpojat suuntasivat Kierikki-keskukseen. Siellä kovassa pakkasessa tutustuttiin kivikauden aikaiseen elämään.

Sudenpentujen ja seikkailijoiden perinteiset **kynttiläkokoukset** pidettiin viikolla 48, ja jälleen saatiin nättejä kynttilöitä kotiin vietäviksi.

Pohjan Veikkojen **lupauksenanto** pidettiin itsenäisyyspäivänä Ynnillä. Uuteen ikäkauteen siirtyneet ja uudet partiolaiset antoivat partiolupauksensa. Lopuksi oli glögitarjoilu ja joulutorttua.

Samoajien ja vaeltajien oma tapahtuma **Noppalija** järjestettiin joulukuun puolessa välissä, kun pakkasta oli jopa 20 astetta. ”Noppiksen” ideana oli nopan avulla arpoa aktiviteetit. Joillakin kävi parempi tuuri kuin toisilla?

Syyskauden lopuksi sudenpennot pääsivät nauttimaan joulumielestä ja puurosta **Puurojuhlassa**. Taisipa joulupukkikin käydä vierailulla.

Samoajien perinteeksi muodostunut **Pikkujoulujudanssi** järjestettiin Pilpajärvellä. Syyskauden lopetusretkellään samoajat pääsivät rentoutumaan esimerkiksi lipunryöstön merkeissä.

Jouluaattona **Pohjan Veikkojen joulupukki** toi joulumieltä ja lahjoja niin lapsille kuin aikuisillekin.

Viikolla 2 vuonna 2011 alkoi jälleen partiotoiminta - uuden LPKJ:n ja ALPKJ:n johdolla! Uuden lippukunnanjohtajan esittely sivulla 26.

Pohjan Veikkojen nuorimmat osastot pitivät kaikki omat **talvileirinsä**. Tarpojen leiri tammikuussa oli Seppo goes Shakespeare. Aiheena oli TV:stä tuttu Salatut elämät -sarja. Seikkailijat seikkailivat talvileirillään Rokualla helmikuussa. Siellä seikkailijat saivat sekä omissa joukkueissaan, että koko osaston voimin harjoittaa partio-ohjelmaansa. Sudenpentujen talvileiri oli Rokualla maaliskuussa. SPO:n talvileirin tunnelmia sivulla 9.

Samoajien **Retkijudanssi** ja vaeltajien **Rojekti** pidettiin yhtäaikaan Pilpajärvellä tammikuun lopulla. Vaeltajien ja samoajien yhteistyönä Pilpajärven jälle syntyi hoijakka, jota sunnuntaina päästiinkin testailemaan.

Johtajien jokavuotinen, mysteerinen rentoutumisretki **Hyppy tuntemattomaan** järjestettiin 26.-27.3.

Pohjan Veikkojen omat **ensiapukurssit I ja II** pidettiin huhtikuussa Timosenkosken luontokoululla. Tarpojat ja sitä vanhemmat opettelivat ja palauttivat mieliinsä tärkeitä ensiaputaitoja.

Tarpojen **Selviytymismajakka** pidettiin Kalimeenlammella. Samana huhtikuun viikonloppuna järjestettiin seikkailijoiden **Maastopeli** samassa paikassa. Seikkailijoiden kevätkauden huipennuksessa päästiin nauttimaan mm. kevättulvasta ja iltaspektaakkelista (Ks. Scouter kan s. 29).

Pohjan Veikkojen ja Kiimingin Virkkujen yhteinen **Yrjönpäivänjuhla** järjestettiin tänä vuonna Kiimingissä, Kotelinkosken rannalla 20.4.

Pääsiäisvaellus suuntautui tänä vuonna Pallaksen maisemiin. Siellä saatiin nauttia hienoista säistä ja kauniista maisemista. Ongelmia myös kohdattiin. Lue lisää pääsiäisvaellusraporteista sivulta 14 alkaen.

Pohjan Veikot ovat tänäkin keväänä **kisailleet** ahkerasti. Piirin talvipartiotaitokisa Helmi 2011 järjestettiin Vaasassa helmikuussa: Kettu ja Näätä sijoittuivat omissa sarjoissaan ensimmäisiksi. SM- partiotaitokilpailuissa Lapinlahti 2011 Näätä-vartio sijoittui vihreässä sarjassa toiseksi. Piirin kevätkisoissa Ilvesralli '11 Oulaisessa Minkki sijoittui oranssissa sarjassa ensimmäiseksi ja Näätä vihreässä sarjassa neljänneksi. **Sudenpentu- ja seikkailijakisoissa** toukokuussa oli kisaamassa kolme sudarilaumaa ja kaksi seikkailijajoukkuetta.

Juuri lehden ilmestymisen aikoihin lippukunta talkoilee NMKY:n järjestämässä **Terwamaratonissa** ja omissa **partiotilojen siivoustalkoissa**. Kevätkausi päättyy ryhmien omiin lopettajaiskokouksiin.

Toimitus

MUSTA AUKKO

Seikkailijajoukkue Orionin retki Pilpajärvelle 4.-5.2.

Leirin aluksi kokoonnuimme tienristeykseen (Kieltomerkin risteyskseen). Risteyksestä lähdettiin kämpälle hiihtäen. Ladulla oli pilkkopimeää. Jere kaatui matkan alussa ja Heidi kämmäili ruokapulkan kanssa.

Aamupalaksi oli puuroa (HeidiSi teki!). Aamulla kämpässä oli kylmä. Parasta oli että joukkuelaiset ehti lähteä pois (hiihtää 50 metriä eteenpäin), ennen kuin johtajat ehtivät laittaa edes suksia jalkaan (täytyi pelastaa hoijakka!).

Saavuttiin kämpälle, ja siellä oli tosi kylmä. Sitten syötiin pizzaleipiä (HeidiSi teki!), ja leikittiin hoijakalla (perinteisen pyörityksen lisäksi leikit sisälsivät myös actionleffa-meininkiä). Pelattiin myös lasergamea. Mentiin nukkumaan klo 23 jälkeen.

Orion
Suluissa olevat osat: JoJot

ORION -JOUKKUEEN
ESITTELY SIVULLA 25

PILPAJÄRVEN TUVAT NIMETTY KIVIPÄÄKSI JA TULIPÄÄKSI

Pilpajärven tupien nimikilpailu ratkesi vuoden 2010 viimeisessä johtajaneuvoston kokouksessa ennen joulua. Kilpailun voitti Mika "Sipa" Wuotilan ehdotus ja Pilpajärven suuret tuvat kantavat tästä eteenpäin nimiä Tulipää ja Kivipää.

Entinen "Teräväänpuoli" sai nimen Kivipää syksyllä Scouter kan -palstallakin esitellyn kiven mukaan ja Tulipää viittaa nuotiopaikan puoleisuuteen. Pienempi majoitushuone Terävää säilyttää perinteisen nimensä. Terävään nimi juontaa juurensa savotta-aikoihin, ja viittaa johtajiston majoitustilaan. Nimi vilahtelee edelleenkin monen savottakämpän nimistössä.

Pohjan Tähti onnittelee Sipaa suosiota saavuttaneesta - ja ainoasta kilpailuun lähetystä - nimiehdotuksesta!

EXVO GRAN MAS FLAM

Näätä retkellä Pilpajärvellä 11.- 13. 2.

Perjantaina tulimme Ynnille omilla kyydeillä ja jaoimme ruoat tasan kaikille. Lähdettiin Pilpalle ja autot jättivät meidät kieltomerkillä. Laitoimme sukset jalkaan ja rinkat selkään ja lähdimme hiihtämään.

Kun olimme perillä teimme pikkupuita ja sytytimme kamiinan. Kun kamat olivat sisällä, kaikki olivat asettuneet paikoilleen ja tekivät kukin omia asioitansa, Riku käski meidän tehdä nuotion ja kaikki menivät pihalle. Kun nuotio (iso sellainen) oli kasassa me vietimme iltaa ja söimme makkaraa ja ruisleipää.

Kun nuotio hiillostui me menimme sisälle mökkiin. Kun olimme menneet makuupusseihin puhuimme laidasta laitaan = kaikenlaista ja menimme nukkumaan!

Heräsimme aamulla ja kaikilla oli kylmä. Riku ja Jan ninjasi tulen kaminaan. Robert teki aamupalan, joka oli yllätys yllätys puuroa. Kun puuro oli syöty Eetu ja U-V tiskasivat puurokattilan täyttämällä se tiskivedellä ja tiskiaineella ja tiskasivat sen.

Kun tiskit oli tiskattu, Riku ilmoitti, että ”valmistautukaa henkisesti hiihtoreissuun”. Me hiihdettiin noin 15- 20 minuuttia ja menimme sisään aloittamaan PT- kisat.

“

*Valmistautukaa
henkisesti
hiihtoreissuun!*

Ensimmäisenä PT:ssä oli luulokilpailu, toisena sanaselitys, kolmantena pituushyppy, neljäntenä umpihankijuoksu, viidentenä oli keihäänheitto, kuudentena jahtaa Rikua umpihangessa, seitsemäntenä oli nopeushiihto umpihangessa, viimeisenä eli kahdeksantena Janin kiinniotto suksilla (jäällä).

Voittajia olivat Boodlesin vartio yhdellä pisteellä. Miikka ja Robert saivat päättää ottavatko ne juustovai sipilikeiton ja 1 vai 2 (1 = riisi ja 2 = puuro ja kiisseli).

Kun Master Chef Pilpa alkoi, tuli hirveän kylmä kaikille, mutta kyllä me saatiin ruoat tehtyä. Kun menimme tarjoilemaan ruoan Rikulle ja Janille, ne päättivät, että vartio 10 pisteen vihje eli (.....) voitti, koska sillä oli parempi alkupala ja jälkiruoka. Vartiolla Boodles oli parempi pääruoka. Kun me voitettiin, niin me saatiin päättää lämmitetäänkö sauna vai kannetaanko vesi sinne. Päätettiin lämmittää sauna, ja Robert ja Miikka kantoivat vedet.

Kun sauna oli lämpenemässä ja vesi kannettu, tulimme elämöimään sisälle. Kuuntelimme musiikkia, söimme karkkia ja lisäsimme puita kaminaan ja saunaan. Kun sauna oli lämmin, menimme sinne – yllätys, yllätys. Juoksimme lumihan- gessa ja pyörimme lumessa. Kun olimme saunoneet, tulimme sisälle ja söimme tällä kertaa lämppeireitä, eikä kylppäreitä, ja menimme nuk- kumaan.

“*Söimme tällä kertaa lämppeireitä emmekä kylppäreitä*”

Sunnuntaina heräsimme kello 7.39.42. Puimme päälle ja Riku alkoi keittää puuroa. Kun olimme syöneet puuron ja tiskanneet kat- tilan, pakkasimme tavaramme ja aloimme siivota. Ukko-Ville tamp- pasi patjat, Robert ja Miikka saha- sivat puut, Riku siivosi keittiön, Topi ja Eetu siivosivat saunan ja Jan vessan.

Kun kaikki oli valmista, menimme tappamaan aikaa Topin mummin ja ukin mökille, lähelle kielto- merkkiä. Laskimme mäkeä ja söimme karkkia. Kun kaksi tuntia oli kulu- nut, laitoimme rinkat selkään ja sukset jalkaan. Kun kaikki olivat lähtövalmiita, lähdimme viimeisen 100 metrin matkalle.

Autot odottivat jo perillä. Kun laitoimme sukset boxiin ja reput takakontteihin, tuntui kuin olisi viisi sekuntia sitten lähtenyt retkelle. Me- nimme Ynnille ja veimme yhteiset kamat Itäkololle, sen jälkeen sai lähteä kotiin.

Reissuvartiot:
Kymmenen pisteen vihje (.....):
Ukko-Ville, Eetu ja Topi
Boodles (pootles): Robert ja Miikka

*Topi Juusola
Näätä*

SUDENPENTUOSASTON TALVILEIRI

Sudenpentujen talvileiri leireiltiin perinteiseen tapaan Rokualla 19.-20.3.

Ja talvileirillähän tietenkin kaiken muun mukavan lisäksi hiihdetään.

Hiihtotunnelmat leiriltä tällä kertaa piirroksina.

*Valtteri
Leijonat*

*Niko
Krokotiilit*

LIVING THE DREAM

Baden-Powell unelmoi aikanaan ikuisesta Jamboreesta; paikasta, johon partiolaiset ympäri maailman olisivat ympäri vuoden tervetulleita viettämään laatu-aikaa yhdessä. Unelmasta syntyi partiokeskus, Kandersteg International Scout Centre, KISC, joka edelleenkin kerää tuhansia partiolaisia vuosittain elämään B-P:n unelmaa.

Tämä on (kuva)kertomus talvestani hieman erilaisessa partiossa.

Kandersteg on pieni vuorten ympäröimä kylä Sveitsin Alpeilla, 1200 metrin korkeudessa. Partio-keskus käsittää pari suurempaa rakennusta ja kauniin leirintäalueen kylän laidalla.

KISC:n työntekijät tunnistaa pinkistä paidasta ja partiohuivista. Itse olin töissä keskuksessa kolme kuukautta ja tuona aikana puna-mustavalkoisen ja pinkin yhdistelmä muodostui erittäin kotoisaksi.

Kansainvälisyys näkyi ja kuului. Työntekijätuimissa oli lukuisten

eurooppalaisten lisäksi partiolainen mm. Etelä-Afrikasta, Australiasta, Brasiliasta, Libyasta ja jenkeistä. Yhteisenä kielenä toimi englanti, kylässä puhuttiin saksaa.

Yksinkertaisuudessaan työmme oli keskuksen päivittäisen toiminnan pyörittäminen - laidasta laitaan siis! Vapaaehtoisena ja palkatta, kuten partiossa on totuttu!

Talvi on sesonkiaikaa. Meillä oli paljon hiljaisia viikkoja ja välissä muutama kiireinen viikko ja viikonloppu.

Alpit tarjosivat upeat harrastusmahdollisuudet ja keskuksessa vierailevat partiolaiset haluavatkin talvisin kokeilla kaikkea laskettelusta lumikenkäilyyn. Paras osa työtämme oli noiden aktiviteettien ohjaaminen. Oli mahtavaa viedä partioryhmiä ladulle ja rinteeseen oppimaan uutta!

Curling (yläoikea), luistelu, hiihto (alavasen), laskettelu, lumilautailu, lumikenkäily, kiipeily, iglun rakentaminen - tekemistä riitti! Suomalaispartiolaisten rakentama saunakin keskukselta löytyi. Omiksi lemppareikseni muodostuivat kelkkailu (ylhällä vasemmalla), Alpeilla kun kelkkamäetkin ovat kilometrien mittaisia, ja extreme-laji luolailu (caving, alla, suomennos on itse keksimäni), eli seikkailua pimeissä, mutaisissa luolissa, jotka yleensä olivat puolillaan jääkylmää vettä. Kuulostaa ratkiriemukkaalta, eikö?

Hiihtotaitoisena suomalaisena pääsin useampaankin otteeseen opettamaan murtomaahiihtoa ryhmille. Siinä missä suomalaiselle sukset ovat tuttuja vehkeitä, partiolaiset vähälumisemmista maista kokivat monet talviaktiviteetit haastaviksi - ja niiden oppimisen erittäin palkitsevaksi!

Kuvassa (yllä) australialaispoika Darren lumipyryssä vuoristorajven jäällä. Jenkkivieraiden oli vaikea uskoa seisovansa järven päällä. Retken nimi oli Hike'n'Sled, eli nimensä mukaisesti vaellus, jossa kaikki alamäet kelkkailtiin. Halukkaat voinevat kokeilla moista ensi vuonna pääsiäisvaelluksella!

Mutta jottei menisi valheelliseksi, kerrottakoon, että työ oli paljon muuta kuin hiihtelyä Alppimaisemissa. Keskusten arkiaskareetkin piti nimitäin hoitaa! Talveen sisältyi siis paljon ruuanlaittoa, tiskausta, tarjoilua, vessanpesua, luutuamista, sänkyjen petaamista, pyykinpesua ja mankelointia. Hyvässä seurassa työ kuin työ tosin muuttui nopeasti partiohauskaksi. Yllä kuvia keittiöstä: pojat ja ruuanlaiton riemu sekä suomityttö tiskaamassa.

Työpäiviä oli kuusi viikossa. Vapaapäivät käytettiin laiskotellen, lasketellen tai matkustellen. Sveitsiläisellä jämptiydellä kulkevat junat kuljettivat meidät kauemmas vuoristoon toinen toistaan upeampiin laskettelukeskuksiin (mm. Adelboden, alla) tai läheisiin kaupunkeihin. Kuva ylävasemmalla on pikkukaupunki Thunista ja yläoikean poseerauskuva yhdestä talven hienoimmista laskettelupaivista Schilthornista. Vannoutuneet James Bond -fanit tunnistavat rakennuksen leffasta On Her Majesty's Secret Service.

Sellaiset kolme kuukautta, kaikessa lyhykäisyydessään: olisin voinut aikani huonomminkin viettää!

Kuvissa Malcolm (Etelä-Afrikka), Johan (Ruotsi), Helen, Sam, Harry ja Matt (Iso-Britannia), Christian ja Lisa (Saksa), Dato (Georgia), Darren (Australia), Zita (Unkari), Rick (Alankomaat) sekä tää yks kotosuomalainen pohjanveikko.

*Kuvat & teksti:
Sara Miesmaa*

PÄÄSIÄISVAELLUS 2011

Vuosi sitten lippukunnan pitkä pääsiäisvaellusperinne katkesi vähäiseen osallistujamäärään. Tänä vuonna perinne onneksi elpyi ennalleen kolmen vaellusporukan suunnatessa Pallakselle.

Onnenonkijat, johtajakoulutusvuottaan suorittavat tarpojat, ovat perinteisesti kirjoittaneet vaellusraportin Pohjan Tähteen. Ylpeänä julkaisemme raportit kahdesta vaelluksesta vähälumisissa tunturi-
maisemissa.

PÄÄSIÄISVAELLUSRAPORTTI #1

Tytöt tunturissa

Ryhmän Grrrl kokoonpano: Maria Koskela, Tiia Hyvälä, Katri Nikulainen, Johanna Toratti, Hanna Koskela, Katri Moilanen, Jenni Impola, Anniina Haanpää, Sini Huotari ja ulkolippukuntalaisvahvistus Katriina Korsu.

KESKIVIIKKO

Reissu alkoi osalla jo keskiviikkoilta-
na, jolloin purettiin ja pakattiin
rinkat. Hiustenkreppausperinnettä
ennen pääsiäisvaellusta jatkoivat
urheasti Tiia ja Johanna. Ynnillä oli
yötä Katri M., Anniina, Jenni, Riku,
Dekker, Arttu, Tiia ja Johanna.

TORSTAI

Muut ilmestyivät sitten aamulla
bussille kello 6.00 ja matka kohti
Pallasta alkoi. Bussimatka oli erit-
tään jännittävä (kirjoittaja ainakin
nukkui), pysähdyttiin jopa 2 kertaa.
Pallaksella käytiin viimeisen kerran
nauttimassa sisävessasta ja kaiken

alkusäädön jälkeen lähdettiin me tytöt hiihtämään kohti Pallastunturia, pojat jonnekin muualle.

Heti ensimmäisessä alamäessä kaatuiltiin, tässä vaiheessa kuljettiin vielä latua pitkin. Koitti lounas. Matka alkoi muuttua ylämäeksi ja suksiin lisäiltiin alkutaipaleella pitoa, raskasta oli ja sukset lipsui pidosta huolimatta. Tunturin päällä elämä hymyili taas, nyt oli tulossa alamäkeä, joka yllättäen olikin aivan jäässä, joten sukset otettiin kouraan ja käveltiin varovasti. Meinattiin luisua alas ja kuolla, muttei kuitenkaan.

“

*Meinattiin luisua
alas ja kuolla*

Sitten koitti mukava alamäki ja eräällä tyttösellä teki mieli hieman juosta alamäkeä. No, tämä tyttönen sitten kaatui ja sukset pääsivät karkuun (omien suksien lisäksi kaverin toinen sukki, jota oli tarjoutunut kantamaan). Siinä sitä sitten juostiin suksien perässä kun muut odottelivat, onneksi niiden vauhti töppäsi joihinkin risuihin. Alkoi hurja laskettelu, valtaosa matkan mustelmakannasta hankittiin tässä mäessä.

Mutkittelua ja aurausta oli paljon, eräät tekivät kyljelleenkaatumisia, toiset lensivät suoraan naamalleen.

Koitti päivällisaika, jolloin päätettiin jäädä kyseiseen kohtaan tunturia yöksi. Ajankuluksi laskettiin hurjasti mäkeä ylimääräisellä makuualustalla, joka meni sitten vähän rikki. No, hauskaa oli! Koitti nukkumisen aika ja niin tehtiin.

PERJANTAI

Hyvän yön jälkeen eräs nuori neiti oli yhä sitä mieltä, ettei enää ikinä lähde pääsiäisvaellukselle, vaikka myönsi, että kuitenkin lähtee joskus. Syötiin aamupala, pakkailtiin kamat rauhassa ja käveltiin sukset rinkassa kiinni lumenpuutteen vuoksi kohti uusia maisemia.

Lumen lisääntyessä jatkettiin hiihtäen, kunnes tuli lounasaika. Lounas kokkailtiin kotakahvilan pihalla, jossa käytiin aina välillä lämmittelemässä ja porisemassa mukavia, jonka tuloksena ennen lähtöä saatiin ilmaisia munkkeja.

“

*Ennen lähtöä
saatiin ilmaisia
munkkeja*

Matka jatkui taas hiihtäen, tälläkin kertaa hurjaa, avaraa alamäkeä. Vauhti oli kova, mutta kukaan ei taaskaan kuollut. Alamäki jatkui, mutta muuttui mutkittlevaksi keltkareitiksi metsän keskellä, joten varovaisuutta piti lisätä. Alhaalla odotti näky järvelle, ja järven rannalla istui Tiia, jonka jalkaan sattui.

Päätettiin, että osa menee tekemään yöpaikkaa lähetyville ladun viereen ja osa lähtee hakemaan potilaalle kyytiä. Tiian päästyä hotelliin muutkin saapuivat paikalle telttakylään, nautittiin kuumasta kaakaosta ja munkeista. Nam! Nyt paapimaan.

LAUANTAI

Nukuttiin taas siki, aamupalan jälkeen pakattiin ja jatkettiin matkaa latua pitkin. Lounaalla pojat hiihti ohi, olivat kateellisia munkeista.

Matka jatkui, hiki virtasi ja vaatteet väheni. Yhtäkkiä yhden rinteen juurella oli telta ja Hannu lasketteli paikalle. Sitten ilmestyi Kali ja siinä juteltiin mukavia reissusta ja Tiian jalasta. Pistäydyttiin Pallaksen hotellilla vessassa ja mentiin yöksi läheisen kodan luokse.

Ilta vietettiin ihanasti kodan lämmössä, mutta kuitenkin nukuttiin teltoissa kodan vieressä. Useita hiihtäjiä oli tulossa kodalle sekä aamulla ja illalla, mutta ne kääntyivät aina pois kun näki meidät. Partiolaiset on pelottavaa porukkaa. Ainakin sukkaa saatiin vähän kuivatettua ja olo mukavaksi. Oli selvästi kylmin yö, ehkä vähän pakkasta.

SUNNUNTAI

Reissun rankin päivä ”pienen päiväretkemme” ansiosta. Aamulla päätettiin hiihtää muutaman kilometrin päässä sijaitsevalle purolle, josta olisi mahdollisesti voitu ottaa vettä. Valitettavasti osaa tavaroista ei voi jättää minnekään, vaan kaikki pitää ottaa mukaan.

Matka alkoi hiihtolatua pitkin, jonka loputtua päätettiin oikaista lyhyt matka autotien viertä. Latua ei enää koskaan löytynyt ja lähdimme metsään merkitylle reitille, jonka hetken kuluttua päätelimme olevan retkeilypolku kesäkäyttöön; ei siis soveltunut lainkaan umpihankihiihtoon.

Parin tunnin hiihtämisen jälkeen tultiin Pyhäjoen yli ja täytettiin juomapullot pyhällä vedellä. Matka jatkui ylöspäin vielä upottavampaa

hankea, jota jatkui tuntien hiihdon verran. Eräs retkikuntamme jäsenistä upposi yhä erittäin pahasti, vaikka 5 kiloa painoa oli siirretty kaverin rinkaankin. Metsä vaihtui vaaraksi/tunturiksi, joka ei enää upottanut, ainakaan niin paljoa.

Tauolla syötiin leipää ja todettiin, että on tulossa pitkä yö hiihtämistä. Hetken päästä todettiin, että eipäs olekaan, ollaankin lähempänä kuin luultiin! Ilo leviää, matka jatkuu.

“

*Ilonkiljahduksia
ja naurua, rank-
kaa uppoamista
hankeen*

Tunturin rinnettä hiihtäessä joku yhtäkkiä huutaa ”Kattokaa, meidän kota on tuolla alhaalla!”. Ilonkiljahduksia ja naurua, rankkaa uppoamista hankeen, kun on kiire alas rinnettä.

Laskemisen ja uppoamisen ja laskeamisen ja uppoamisen jälkeen kaikki on onnellisesti taas kodalla. Todettiin, että Hannu ja Kali on jäämässä myös kotaan yöksi ja ovat jo asettuneet taloksi. Syödään viimeinen ruoka ennen maanantain saunomista ja valmista aterialla. Ilta kului kivasti jutelleen ja pojatkin kävi kylässä. Ne meni mettään yöksi.

MAANANTAI

Herätys oli liian aikaisin, ehdittiin vielä nukkua lisää – onneksi. Ulkona huomattiin, että rinkat on kadonneet ja sauvoista tehty yksi pitkä pötkö. Rinkat löytyi läheisestä halkoliiteristä, köyhä piilo. Pojat myönsi bussissa tekonsa.

“

*Hyvin nukutun yön
jälkeen eräs nuori
neiti oli sitä mieltä,
ettei enää ikinä
lähde pääsiäisvael-
lukselle, vaikka
myönsi, että kuiten-
kin lähtee joskus*

Hiihdettiin Pallashotellille, bussia odotellessa istuskeltiin aulan pehmeillä nojatuoleilla ja melkein nukahdettiin. Yhdellä ryhmästä oli kännykässä Paavo Pesusieni –teema, jolle pari muuta kikattivat väsyneinä. Bussi tuli ja lähdettiin kohti Harrinivaa, Muonioon. Siellä odotti lämmin sauna ja valmis ateria, etenkin salaattista nautittiin. Loppumatka meni taas kirjoittajalta vähän ohi, nukkuessa tietenkkin.

*Onnenonkijoiden yhteisistä
muistinpänoista kokosi
Anniina Haanpää
Kuvat: Jenni Impola*

PÄÄSIÄISVAELLUSRAPORTTI #2
Pojat vaelsivat kokoonpanolla
Meriläinen, Miesmaa, Niemelä, Saarnisaari ja Dekker.

KESKIVIIKKO

Oli synkkä ja myrskyinen yö. No ei kyllä, mutta aamulla satoi lunta. Saavuttiin Ynnille 18.30 hakemaan ruuat ja tarkastamaan, mitä turhaa rinkkoihin oli onnistuttu sullomaan. Jan saapui Requiemistä muita hie-
man myöhemmin eli klo. 20.30. Kun Riku ja Arttu saivat tavaransa kasaan, purettiin avuliaasti Dekkerin rinkka. Kaikki tavarat kasattiin kolon nurkkaan (muovipusseja oli lähes neljäsosa tavaroista). Riku ja Arttu lähti käymään kaupassa. Tämän jälkeen Johannes piti Rikun ostamiin chilipähkinöihin metrin turvavälin, syystä että ne Johannek-
sen mukaan olivat ”p****n makuisia”. Loppuilta pyörittiin Ynnillä, katsottiin pari elokuvaa. Syötiin lämppeitä, joissa vähän yli puolet aineksista oli juustoa.

*Me lähdimme päsärille,
siellä oli kesäsää,
saimme Soinin kosta maistaa,
paljon ehdittiin ruokaa laittaa,
itse Staanan kosta maistaa*

Arttu

“ *Jussi mulla on
äitiä ikävä!* ”

TORSTAI

Herätyskello soi 5.00. Pakattiin tavarat ja kannettiin ne bussiin Loputtoman bussimatkan jälkeen saavuttiin Pallakselle. Lähdettiin hiihtelemään johonkin suutaan. Pidettiin jossain suon laidalla ruoka-
tauko, jonka jälkeen lähdettiin hiihtämään loputtoman (lue: 5km) pituista järveä pitkin autiotuvalle. Tuvalla tehtiin ruokaa ja muuten vain hilluttiin vähän aikaa. Illemmal-
la jatkettiin moottorikelkkauraa pitkin metsään. Otettiin tupaan pari kilometriä väliä, pystytettiin teltat ja menttiin nukkumaan. Päivän saldona oli 19,5 km ja jatkuva yritys tehdä Jussi hulluksi (esim. ”Jussi mulla tuli kakat housuun” ja ”Jussi mulla on äitiä ikävä”).

PERJANTAI

Lyötiin teltat kasaan ja samalla keitettiin aamupuuro. Kun kaikki sai syötyä ja pakattua, lähdettiin hiihtämään Sieppijärvelle. Järvellä teimme ruokaa. Ruuan jälkeen

huiputettiin Sieppikero. Samalla murskattiin Timo Soini, vaikka kaikki saivat omalta osaltaan maistaa ”Soinin kosta”. Huipulta päästiin muutaman (sadan) kaatumisen kautta alas ja hiidettiin Nammalakurulle yöksi. Huiputuksen takia päivämattakaksi jäi vaivaiset 15km.

*Päsärille lähdettiin
pari päivää hiihdettiin
kun pääsee kotiin täältä
väsymyksen pois saa päältä*
Riku

LAUANTAI

Lähdettiin Nammalakurulta. Käytiin uskomattoman kalliissa kahvilassa. Matka alkoi leppoisalla 4,5km mittaisella alamäellä. Kaatumisilta ei vielä kukaan onnistuttu välttymään, niitä tuli ainakin 100. Alhaalla joku sovinistipersu tuli solkottamaan faktoja elämästä. Kun päästiin jatkamaan matkaa, hiihdettiin ohitustyöistä, jotka olivat ladun vieressä tekemässä ruokaa. Päästiin laavulle ja pidettiin ruokatauko. Tauon jälkeen jatkoimme matkaa metsän läpi Rihmakuruun, jossa Itse S****na hyökkäsi kimppuumme. Lopulta pääsimme kodalle, jolla oli 3 humalaista lappalaista. Juttelimme heidän kanssa vähän aikaa ja rupesimme nukkumaan.

SUNNUNTAI

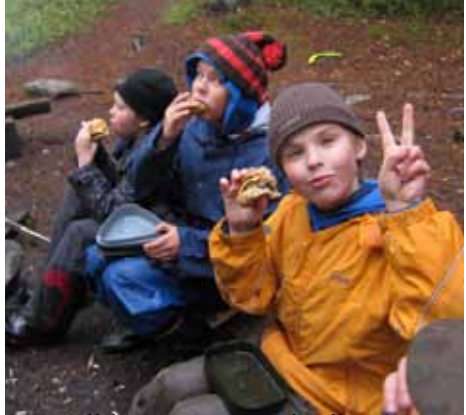
Lähdimme hakemaan vettä purosta. Tämän jälkeen lähdimme kipumaan tunturiin ja loputon ylämäki johti kohti Pallasta. Lähdimme laskemaan tunturista alas Pyhäkurua pitkin. Kohta huomasimme, että kuru oli liian jyrkkä ja että olemme väärässä kurussa. Kuruun laskun kaatumisista ja ylös kiipeämisestä voimme kiittää Johannesta. Matkan ainoa eksyminen, eikä sekään ollut kenenkään OO:n ansiota, vaikka kaikki suunnistimme vuorotellen. Kun olimme kivunneet kurusta ylös, lähdimme vaellusreittiä pitkin hiihtelemään Pallasta kohti. Reitti vei suoraan Hotelli Pallakselle. Reitillä ei ollut laskukelvottoman jyrkkiä kuruja, mutta kaatumisilta ei silti välttytty.

Pallaksella chillailtiin ja käytiin juomassa kahvit. Päästiin jopa maistamaan ylellisyyttä (vesivessa). Pystytettiin telta, jonka jälkeen tapettiin aikaa mm. mäkeä laskien, kunnes menimme nukkumaan. Kukaan ei nukkunut teltassa, vaan kaikki nukkuivat sen vieressä taivassalla. Loppujen lopuksi matkaa koko reissulta kertyi reilut 70km.

*Riku Niemelä
Arttu Saarnisaari
Jan Dekker*

WHY SO SIRIUS?

Seikkailijajoukkue Sirius on ainakin omasta mielestämme maailmankaikkeuden paras joukkue. Huumoria, energiaa ja tekemisen meininkiä ei tältä jengiltä puutu. Tässä hieman Sirius-meininkiä vuoden varrelta.

Syksyllä leireilimme Pilpajärvellä raikkaassa tiikusateessa. Heittelimme bumerangit puihin, upposimme suohon ja teimme ehkä historian parhaat hampparit nuotiolla! (“Parempaa ku Hesellä ja Mäkkärissä yhteensä!”)

Kokouksissa vuoden aikana olemme käyneet mm. Oulurasteilla suunnistamassa, suorittaneet seitsemän taitomerkkiä ja larpanneet (kevään yksi suosikkikokouksista!) Joulun alla väsäsimme upeat katapultit. Tutuksi tuli niin sahaus, naulaus kuin suorakulman ja hiomapaperin käyttökin.

Katapultteja testailtiin ampumalla kumoon urheita Lego-ukkoarmeijoita.

Ennen joulua teimme tietysti myös kynttilöitä.

Sivun alalaidassa olevat kuvat ovat yhdestä syksyn viimeisistä kokouksista. Illan aikana valmistui nuotiolla skottilaisia skonsseja ja trangialla maistuva omenapaistos. Talvileirilläkään tämä joukkue ei tyytynyt keskinkertaiseen, vaan paistoi muurikalla jauhelihapihvejä ja lohkoperonuita!

Talvella leireiltiin Iissä Tähtiensotameiningeissä, reissulla nimeltä So Long Solo. PJ-teltta saatiin hyvällä menestyksellä pystyyn lumihankeen ja aamupuuro maistui, vaikka vihreää olikin!

Alla olevassa kuvassa eräs toukokuinen kokous, jossa teroitimme puukot Veeran isän, Ilpo Kojolan johdolla.

Siriuksen kevät huipentuu pyöräretkeen ja frisbeegolf-piknikkiin. Valmistaudu tarpojaosasto, tämä jengi vaihtaa syksyllä osastoa!

Teksti: Joukkueenjohtaja Sara Miesmaa

Kuvat: JoJot Veera Kojola, Johannes Miesmaa, Sara Miesmaa

ORION

Joukkue-esittely

Seikkailijajoukkue Orion esittäytyy.
Suluissa olevat kommentit ovat joukkueenjohtajien tarkennuksia.

Orion on ollu vuorenavloitusta ja tehny tunneleita, mutta sitä ei arvosteta.

Jo jot on ovat Atte ja ??? (Heidi), jotka ovat psykoja / hulluja.

Osa kävi Orionin reissulla Pilpa-järvellä.

Kaikki Orionissa ovat
MAHTAVIA!

Kokoushuoneessa (Länsikolo) on pitkiä keppejä (niihin ei saa koskea) ja penkki (jonka päällä ei saa seistä).

Me suoritetaan Itä-ilmansuuntaa.

Kokoushuoneessamme (länkkäri) on VARASTO (Kiipeli?).

Palosammutin on täynnä, se on hyvä koska silloin koko paikka on turvassa. Maito menee happamaksi, jos se on lämmintä kauan aikaa.

Orion
Kuvat: Heidi Silvén

Noin kymmenen kysymystä uudelle lippukunnanjohtajalle.

ESITTELE ITSESI

Hei, olen Timo.

PARTIOPOLKUSI TÄHÄN
MENNESSÄ

Turhan pitkä tähän eriteltäväksi.
Melko montaa hommaa on kokeil-
tu.

NIMELTÄMAINITSEMÄTÖN
EX-LIPPUKUNNANJOHTAJA
ON MUISTELLUT, ETTÄ OLIT
NÄSÄVIISAS SUDARI. KERRO
JOKIN HUIKEA MUISTO
SUDARI- TAI VARTIOLAISA-
JOILTASI.

Raisa on varmaankin ihan oikeas-
sa... Ruotsissa vuonna 1992 järjes-
tetty Killinki-leiri on jäänyt aika
hyvin mieleen.

TOIMITTUASI KOLME VUOTTA APULAISLIPPUKUNNANJOH-
TAJANA ASTUIT LIPPUKUNNANJOHTAJAN SAAPPAISIIN VUO-
DENVAIHTEESSA. MUUTTUIKO MIKÄÄN?

Muuttui vaikkei muuttunutkaan. Jotenkin se (jakamaton) vastuu vaan painaa hartioita. En pysty mitään listaa tähän hätään vääntämään.

LIPPUKUNNALLA ON RAHAA JA AUTOJA JA OHJELMAUUDIS-
TUSKIN SAATIIN TOIMIMAAN. ONKO LIPPUKUNNALLA (TAI
SINULLA SEN JOHTAJANA) LAINKAAN HAASTEITA?

Laadukkaan toiminnan ylläpitäminen on jatkuva haaste.

*LPKJ ja jokamaanantainen paperipar-
tiointi, Johtajaneuvoston kokous.*

LPKJ-PESTIN OHELLA JOHDAT LEIJONAT-LAUMAA, VAPAAEHTOISENA JA PALKATTA, KUTEN KAIKKI JOHTAJAT. MIKÄ TEKEE LAUMANJOHTAMISESTA MIELEKÄSTÄ?

Hyppy Tuntemattomaan ja Majavaretki

OTTI VETOVASTUUN MYÖS FILLARISTA, POHJAN VEIKKOJEN LAAJAA SUOSIOTA SAAVUTTANEESTA POLKUPYÖRÄPARTIOTAITOKISASTA. YLEISESTI PT-KISOJEN SUOSIO TUNTUU OLEVAN LASKUSSA; MIKÄ ON FILLARIN SUOSION SALAISUUS? Huumori ja hyvä meininki. Ei aina tarvitse kisata veren maku suussa.

LAAJALTI HUHUTAAN, ETTÄ OLET PELOTTAVA. OLETKO? En omasta mielestäni. Lienee kateellisten panettelua.

HERRA LIPPUKUNNANJOHTAJA, PITÄISIKÖ LIPPUKUNTA LOPETTAA?

Vaikka yhdessä kevät- tai syyskokouksessa olen niin sanonutkin, ei se kuitenkaan tarkoita, että olisin todellisuudessa sitä mieltä. Eli ei.

TERVEISESI POHJAN TÄHDEN LUKIJOILLE:
Pui pui!

*Timo ja Minuuttipelin sukkahousubaaste
Hyppysä Tuntemattomaan*

AARRESAAREN MYSTEERI

Partiolippukunta Pohjan Veikkojen järjestämällä Aarresaarella on uusi mysteeri tänä kesänä ratkottavana. Aarresaaren keijut, jättiläiset, intiaanit ja muut asukkaat haluavat apua mysteerin selvittämiseen ja aartenetsintään.

Tapahtuma Aarresaaren Mysteeri sisältää tuttuun tapaan risteilyn m/s Pohjantähdellä Aarresaareen ja takaisin sekä jännän aartenetsintäseikkailun ja kasvomaalauksen. Aarresaaren mysteeriä pääsevät ratkomaan kaikki lapset, mutta sopivin seikkailu on 3-7-vuotiaille, jotka pärjäävät Aarresaarella merirosvojen kanssa hyvin ilman vanhempiaankin.

Aarresaaren Mysteeriä ratkotaan tänä kesänä 9.-17.7. Lähdöt tapahtuvat Kiikelin vierasvenesatamasta tasatunnein kello 11-17 ja seikkailun kesto on noin 45 minuuttia. Mukaan pääsee 7 euron lipulla, jonka voi lunastaa itselleen käteisellä Kiikelin vierasvenesatamassa olemasta lipunmyyntipisteestä. Lippuja ei voi varata, mutta niitä voi ostaa etukäteen myöhemmille risteilyille. Lisätietoja Pohjan Veikkojen nettisivuilta <http://pv.onmky.fi/meripartio>

PARTIOLAINEN OSAA - SCOUTER KAN!

Partio on ikuinen projekti.
Tällä palstalla esitellään lippukuntalaisten
pieniä suuria aikaansaannoksia.

Maastopelissä seikkailijoita kummastutti johtajien epätoivoisen näköinen yritys pystyttää teltoa ilman keppejä heikon jään päälle. JoJojen toimintaa on usein vaikea ymmärtää, mutta tämä tuntui jo järjettömältä.

Kyseinen korjauskelvoton puolijoukkueelta oli jo majoittamisensa majoittanut. Auringon laskeutessa väkeryksen todellinen päämäärä tuli ilmi ja seikkailijat pääsivät seuraamaan huimaa näytöstä, kun uhkarohkeat johtajat sytyttivät teltan palamaan. Komeasti vanha kangas paloikin!

TELTTA POLTETTIIN VARASTONHOITAJIEN PYYNNÖSTÄ. ÄLÄ KOKEILE TÄTÄ LEIRILLÄ.

NIIHÄ OLI

Parempi karkki kainalossa ku kymmenen oksalla.

Joka kuuseen kurkottaa sitä karkilla kainaloon.

Ei ole Katria kainaloon katsominen.

*Johannes laukoo kansanviisauksia
Katrille ja karkkirasialle Maastopelissä*

Tulin siunaamaan ja silleen...

Seikkailijatyttö esittää pappia

Lpkvj: Johanna Miesmaa

Ynni-lehti 01/11

Missasin deadline minuutilla, p**kele.

Uuden LPKJ:n ensimmäinen epäonnistuminen Pääasioiden kanssa

HeidiSi: Mää en pääse. Mullon töitä ja oon Hollannissa. Nää on hyviä syitä!

Timo: Iha huonoja syitä. Töitä saa uusia ja Hollanti pysyy. Tää paikka

siivotaan vaan kerran - ikinä!

*Johtajaneuvostossa keskustellaan
partiotilojen siivoustalkoisiin osallistumisesta - meillä ei yhteisistä hommista
ihan keveillä syillä luistetaakaan!*

Sara: No mää aattelin...

Raisa: No niihä ajattelit. Et ainakaan aivoillas ajatellu!

Kaksitoistatuntisen talkoopäivän jälkeen

Ilmianna partiotoverisi kuolemattomat lausahdukset Saralle.

Parhaat julkaistaan.

On ollu edelliset Nurkkaukset niin kepeitä, että jokoha ois taas aika nurista? Emmä välittäis, se on nii tympiää.

Deadline jousti tälläkin kertaa, mutta se oli (jälleen kerran) ainoa keino saada lehteen tarpeeksi juttumateriaalia. Muutama juttu uupuu silti. Toimitussihteeri ja Obama-kirjeenvaihtaja karkasi Indonesiaan ja juuri virassaan aloittanut kolumnisti katosi viime hetkellä. Pahoittelut myös tuntemattomalle reissujutun kirjoittajalle, joka lähetti tekstinsä toimitussihteerille, jolta se ei koskaan päättynyt päätoimittaja-taittajalle.

Toimituskunta tuntuu laajenevan lehti lehdeltä. Toisaalta tämä lehti on ensimmäinen, jonka allekirjoittanut toimitti ja taittoi ihan itsekseen. Mutta en valita, mukava tätä lehteä on tehdä! Olen viettänyt hienoja hetkiä hihitellen kuville ja teksteille, joista välittyy just oikeanlainen partiofilis. Tätä lisää!

Ainiin. Etäpohjanevikkujen ja värikuvien ystävien iloksi Pohjan Tähti on siirtynyt internetiin! Edellinen numero, tämä numero ja jatkossa kaikki tulevat löytyvät PV-netistä, pv.onmky.fi. Paperiversioita löytyy tuttuun tapaan ynniltä, ja mikäli ne loppuvat, ottakaahan yhteyttä, ratkaisemme tilanteen!

Lukuiloa ja huikeaa partsakesää!
Koko toimituskunnan puolesta,

Sara

se päätoimittaja-taittaja

Nti päätoimittaja aurinkoisessa metsässä sekä uusi kolumnisti, joka karkaa tähtitoimittaja sylissään

